

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1363/2016
17.05.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., коју заступа пуномоћник Стеван Д. Јаковљевић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., кога заступа пуномоћник Јован Ћирић, адвокат из ... и ВВ са седиштем у ..., ради накнаде нематеријалне штете, одлучујући о ревизији првотуженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1831/16 од 27.04.2016. године, у седници већа одржаној 17.05.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија првотуженог АА из ... изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 1831/16 од 27.04.2016. године у ставу првом и трећем.

Образложење

Пресудом Основног суда у Панчеву П 392/15 од 28.10.2015. године, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље којим је тражила да јој тужени солидарно на име накнаде нематеријалне штете исплате укупно 590.000,00 динара (душевни болови због умањења опште животне активности, страха и физички болови).

Побијаном другостепеном пресудом (став први) преиначена је првостепена пресуда и тужени су солидарно обавезани да тужиљи на име накнаде нематеријалне штете исплате 100.000,00 динара на име душевних болова због умањења животне активности, 50.000,00 динара на име претрпљених болова и 40.000,00 динара за претрпљени страх. У преосталом делу жалба тужиље је одбијена и првостепена пресуда је потврђена. Преиначено је решење у погледу одлуке о трошковима, па су обавезани тужени да тужиљи солидарно по том основу исплате 131.700,00 динара (изрека у ставу трећем).

Против правноснажног дела другостепене пресуде у ставу првом и трећем, првотужени је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Врховни касациони суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. ЗПП, па је нашао да је ревизија неоснована (првостепена пресуда је укидана у режиму новог закона).

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању дана 22. јула 2010. године у ... на уличној раскрсници догодила се саобраћајна незгода у којој је повређена тужиља, која је била сувозач мопеда рег. ознаке ..., којим је управљала њена другарица ГГ, па је услед неопрезне вожње мопед ударио у путнички аутомобил "... " који је возио осигураник друготуженог, овде првотужени ББ. У удесу је тужиља задобила повреду у виду потреса мозга – нагњечење главе, огуљотине коже, истегнуће врата које збирно представљају лаку телесну повреду. Животна активност тужиље смањена је за 10% са манифестацијама које су ближе описане у налазу и мишљењу вештака. Трпела је физичке болове јаког интензитета у трајању од два до три дана и средњег интензитета наредних десетак дана. У моменту удеса односно после саобраћајне незгоде није трпела примарни страх али је по доласку свести трпела секундарни страх све до указивања стручне медицинске помоћи у Општој болници у ... . Претрпљени страх је оставио извесне последице у виду психичке напетости. Приликом вожње као сапутник мопеда тужиља није носила заштитну опрему (кацигу) и по налазу и мишљењу вештака кацига не би знатније утицала на повреду у виду потреса мозга који је тужиља критичном приликом задобила.

Код таквог чињеничног стања, првостепени суд је у целини одбио тужбени захтев (за све видове штете) сматрајући да је за саобраћајну незгоду искључиво крив возач бицикла са мотором (мопеда) чији је сувозач била тужиља, јер није приликом кретања возила користила површину намењену за саобраћај оне врсте возила којим управља иако је та површина намењена за ту врсту возила постојала. Возач мопеда је вршила претицање непрописно на површини где је био забрањен прелазак из једне коловозне траке у другу. Нису се стекли услови за примену правила о одговорности у погледу судара моторних возила из члана 178. ЗОО, па првостепени суд сматра да се деликтна одговорност расправља искључиво по основу кривице из члана 154. у вези члана 158. ЗОО. Возач путничког возила (ревидент) није крив за саобраћајни удес јер се кретао по правилима Закона о безбедности саобраћаја на путевима, па у конкретном случају нема његовог доприноса настанку штете.

Супротно, другостепени суд сматра да тужиља (сувозач на мопеду које представља моторно возило по члану 7. став 1. тачка 33. Закона о безбедности саобраћаја на путевима) представља треће лице које има право на накнаду штете по основу објективне одговорности (члан 178. став 4. ЗОО). Обавеза учесника на накнаду штете је солидарна и оштећеник (тужиља) има право избора. Може да тужбом обухвати оба учесника у саобраћају (саобраћајне незгоде) или само једног. У конкретном случају тужиља је имајући право избора из члана 414. ЗОО тужила само власника аутомобила (првотуженог) који није крив за саобраћајни удес и његовог осигуравача.

Имајући у виду могућност избора и чињеницу да треће лице има право на накнаду штете по основу објективне одговорности (одговорности без кривице) солидарно, правилно је становиште другостепеног суда да је тужбени захтев делимично основан (да постоји основ одговорности а да је висина штете утврђена у складу са критеријумима из члана 200. ЗОО).

Неосновани су ревизијски наводи у којима се истиче да првотужени (возач аутомобила) не може бити одговоран за накнаду штете јер је други учесник у саобраћају (возач mopеда) искључиво крива за саобраћајну незгоду и она је узрочник штете. Као што је истакнуто, учесници саобраћајне незгоде трећем лицу (неспорно тужиља то јесте) одговарају по основу објективне одговорности па је за овај вид штете кривица ирелевантна (кривица је посебан основ одговорности). Код саобраћајног удеса кривица је релевантна за ситуације из ставова 1, 2. и 3. члана 178 (кривица једног учесника, кривица оба учесника када се могу утврдити удели и кривица оба учесника када се кривица не може поуздано утврдити – одговарају на једнаке делове ако правичност не захтева нешто друго). Питање кривице у случају штете нанете трећем лицу у судару моторних возила је релевантно у регресној парници (члан 208. ЗОО).

На основу члана 414. ЗПП, одлучено је као у изреци.

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић